

РЕШЕНИЕ

№ 7940

гр. София, 26.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 84 състав, в публично заседание на 26.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Спас Спасов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **8544** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на "СС Кънстракшън" ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес за управление в С., представлявано от управителя С. С., срещу ревизионен акт (РА) № Р-22221024001200-091-001/22.10.2024 г., издаден от органи по приходите, потвърден с решение № 675/09.07.2025 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ С., с който са установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за м. 12.2020 г. в размер на 45 700 лв. и лихви 19 936, 72 и за корпоративен данък по ЗКПО за 2020 г. в размер на 22 850 лв. и лихви 8 908, 29 лв.

В жалбата и в с.з. чрез адв. М. се излагат съображения, че приходните органи не са изложили мотиви по наведените с жалбата по административен ред възражения. Ревизиращият екип не е предприел необходимите действия, с които да установи обективно фактите, налице била неизяснена фактическа обстановка. Иска се отмяна на РА. Претендират се разности.

Ответникът – директор на дирекция „ОДОП“ – редовно призован, в с.з. чрез юрк. Д. оспорва жалбата като неоснователна. Моли оспорването да бъде отхвърлено. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е допустима. Подадена от лице – адресат на индивидуален декларативен административен акт, засягащ правната му сфера неблагоприятно, възлагащ му задължения. Подадена е в изискуемия преклузивен срок и подлежи на разглеждане по същество.

От фактическа страна се установява следното:

Със заповед за възлагане на ревизия №Р-22221024001200-020-001/06.03.2024 г., връчена по

електронен път на 14.03.2024 г., изменена със заповед №Р-22221024001200-020-002/13.06.2024 г., издадени от Й. Р. А. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП - В., оправомощен със Заповед № 3-ЦУ-869/03.05.2023 г. и заповед №3-ЦУ-451/06.03.2024 г. на зам. изпълнителния директор на НАП, както и със заповед №РД-01-379/04.05.2023 г. на директора на ТД на НАП - С., е възложено извършването на ревизия на „СС Кънстракшън“ ЕООД за установяване на задължения за ДДС за м. 12.2020 г. и за корпоративен данък за финансовата 2020 г.

Ревизията приключва с РА №Р-22221024001200-091-001/22.10.2024 г., издаден от Й. Р. А. - орган, възложил ревизията, и Н. В. Г. на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП - В. — ръководител на ревизията, връчен по електронен път на 22.10.2024 г. Установени са задължения за ДДС в размер на 45 700,00 лв. и за корпоративен данък в размер на 22 850,00 лв. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания (ЗЛДТДПДВ) са начислени лихви в размер съответно на 19 936,72 лв. и 8 908,29 лв.

Установено е, че предметът на дейност на дружеството е строителство на жилищни сгради и съоръжения. За ревизирания период имало назначени 21 работници. Извършвало е основно СМР като основни клиенти са „Държавен музикален и балетен театър – С.“ и „Паваж Пловдив“ ООД. Връчено е било ИПДПОЗЛ като в отговор са представени документи.

Извършена е била насрещна проверка на прекия доставчик „Гак строй“ ЕООД и е съставен протокол.

Установено е, че ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в размер на 45 700,00 лв. по фактура №[ЕГН]/23.12.2020 г. с данъчна основа 228 500,00 лв. и предмет на доставката „аванс по договор за аварийен ремонт“, издадена от „ГАК СТРОЙ“ ЕООД.

От „СС Кънстракшън“ ЕООД са представени: копие на фактурата; акт обр. 19 от 25.03.2021 г.; проект на договор от 21.12.2020 г. с предмет „Спешен ремонт за отвеждане на повърхностните води от терена извън външните фасадни зидове на едноетажна сграда с идентификатор по КККР 68134.406.10.6 и на четириетажна сграда с идентификатор по КККР 68134.406.10.1. вкл. и към имоти с административни адреси [улица], №100 и №102, [населено място]“; количествено-стойностна сметка - приложение №1 към договор за изпълнение на СМР към обект „Държавен музикален театър“; справки онлайн и банкови извлечения за направените плащания: оборотна ведомост и главна книга за 2020 г.; счетоводна справка за отразяване на фактура №000000001/23.12.2020 г. - хронология на осчетоводяване:

- по д-т см. 402-11 - 228 500.00 лв. и 4531 - 45 700.00 лв. и к-т 401-149 - начисляване на плащане по банков път: 60 000.00 лв. на 29.12.2020 г. 70 000,00 лв. на 29.12.2020 г., 50 000,00 лв. на 29.12.2020 г., 89 000.00 лв. на 30.12.2020 г. и 5 200.00 лв. на 30.12.2020 г.;

- по д-т см. 401-149 и к-т 503 - плащане по банков път: 60 000,00 лв. на 29.12.2020г., 70 000.00 лв. на 29.12.2020 г., 50 000.00 лв. на 29.12.2020 г., 89 000,00 лв. на 30.12.2020 г. и 5 200.00 лв. на 30.12.2020 г.

Представени са също нотариално заверена декларация от 22.12.2023 г. от управителя на „ГАК СТРОЙ“ ЕООД Г. А. К. относно съвместна работа с ревизираното дружество и писмени обяснения от управителя на „СС Кънстракшън“ ЕООД в които са посочени имена и ЕГН на седем лица за които се твърди, че са работили на обекта по възлагане от „ГАК СТРОЙ“ ЕООД.

На доставчика е извършена насрещна проверка, резултатите от която са отразени в Протокол №П-22220524064447-141-001/17.05.2024 г. Констатирано е, че в отговор на връчено по реда на чл. 32, ал. 6 от ДОПК искане „ГАК СТРОЙ“ ЕООД не е представило изисканите документи и обяснения. Дружеството е регистрирано по ЗДДС на 03.12.2020 г. и дерегистрирано на 22.11.2021

г. поради установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. За периода от 11.12.2020 г. до 11.03.2021 г. са декларирани сключени и прекратени общо 19 бр. трудови договори за следните длъжности: 15 общи работници, двама работници строителство, един организатор група в строителството и един търговски сътрудник. Посочените в писмените обяснения на управителя на „СС Кънстракшън“ ЕООД седем лица са били назначени в „ГАК СТРОЙ“ ЕООД за периода от 05.01.2021 г. до 11.03.2021 г.

Издадената фактура била отразена в дневника за продажби на доставчика, а в дневниците за покупки за периодите м. 12.2020 г. - м. 05.2021 г. са включени фактури на стойност 527 666,02 лв. и ДДС 105 533,20 лв. от „ИНЖ ИНОКС ТРУП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] - лице с рисков профил. Липсвали данни за получени фактури за строителни материали, транспортни услуги за превоз на товари или други услуги, както и наем на транспортни средства или имоти, с които да е извършвана дейността. Дружеството нямало декларирани търговски обекти и не притежавало недвижими имоти. За 2021 г. не е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО, както и отчет за дейността.

На 05.09.2024 г. (след издаването на РД) с вх. №К-17919 е постъпил отговор от „Държавен музикален и балетен център - С.“ (ДМБЦ) във връзка с отправеното от ревизиращия екип искане за представяне на документи и обяснения. Представени били изискваните документи във връзка с издадената фактура, в т.ч. договор, протоколи обр. 19, банкова гаранция.

Според приложените обяснения, на 11.12.2020 г. в качеството на възложител по смисъла на Закона за обществените поръчки (ЗОП) ДМБЦ е сключил договор за възлагане на обществена поръчка с ревизираното лице. Възнаграждението е в размер на 278 905,14 лв. без ДДС или 334 686,17 лв. с вкл. ДДС, съгласно ценовото му предложение. Заплащат се авансово 100% срещу издадена и представена банкова гаранция в полза на възложителя и след издаване на фактура от страна на изпълнителя. Дейностите били изпълнени в срок като за приемането на СМР са съставени акт обр. 19-1 и акт обр. 19-2. След приемане на изпълнената поръчка оригиналът на банковата гаранция бил върнат на изпълнителя.

Органите по приходите са анализирали представените от ДМБЦ документи и са установили, че според сключения договор от 11.12.2020 г. при спазване на всички изисквания по ЗОП изпълнител на ремонтните работи е „СС Кънстракшън“ ЕООД без да бъде ползвано участие на подизпълнители. Изрично в глава 5 - Права и задължения на изпълнителя, в т. 5.2.7 и т. 5.2.8 от договора било записано, че изпълнителят се задължава да не възлага работата или части от нея на подизпълнители, извън посочените в офертата на изпълнителя. Изпълнителят се задължавал да сключи договор/договори за подизпълнение с посочените в офертата му подизпълнители в срок от 10 дни от сключване на настоящия договор. В срок от 3 дни от сключването на договор за подизпълнение или допълнително споразумение за замяна на посочен в офертата подизпълнител, изпълнителят изпраща копие на договора или на допълнителното споразумение на възложителя, заедно с доказателства, че са изпълнени условията на чл. 66, ал. 2 и 11 от ЗОП /т. 5.2.8. от договора. Според т.5.2.9., изпълнителят се задължава да извърши СМР на своя отговорност, в съответствие с приложимите законови разпоредби.

Относно ДЗЛ било е установено, че е поело изцяло отговорността да извърши въпросния спешен ремонт, без да предлага/посочва подизпълнители.

Изложени са правни съображения, че събраните в хода на ревизията доказателства не могат до обосноват извод за наличието на реално получени доставки от посоченото във фактурата дружество. Липсвали доказателства, свързани с наличието при него на необходимите техника и материали за осъществяване на изброените в протокола за приемане СМР. По преписката не били ангажирани доказателства, от които да се установи дали необходимите за изпълнението строителни материали са доставени от „ГАК СТРОЙ“ ЕООД или са закупени от „СС

Кънстракшън“ ЕООД.

Жалбоподателят бил предвидил, че ще приспада данъчен кредит за фактурираните му за изпълнението ѝ услуги от подизпълнители в противоречие с цитираните изисквания на договора си по ЗОП.

На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1 т. 1 във връзка с чл. 9 и чл. 70, ал. 5 от ЗДДС на ревизираното лице е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 45 700,00 лв. по процесната фактура.

При така установената фактическа обстановка, органите по приходите са формирали извод, че е налице предметът на фактурираните доставки - извършени са цитираните СМР, съгласно сключен договор за възлагане на обществена поръчка от 11.12.2020. между ДМБЦ (възложител) и „СС Кънстракшън“ ЕООД (изпълнител), но действителният изпълнител на тези услуги не е „ГАК СТРОЙ“ ЕООД в качество на подизпълнител, както ревизираното лице декларира и претендира. Прието е, че фактурите са използвани от ревизираното лице за неправомерно ползване на данъчен кредит, съпоставим с начисления ДДС и намаляване на задълженията по ЗДДС.

Органите по приходите са приели, че наличието на реално извършени доставки е относимо както към облагането с косвени, така и с преки данъци. В съответствие с констатациите в частта по ЗДДС, на основание чл. 26, т. 2 във вр. с чл. 10, ал. 1 от Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) и чл. 16, ал. 2 от ЗКПО е извършено увеличение на счетоводния финансов резултат със сумата на осчетоводените разходи по фактурата в размер на 228 500100 лв., отчетени по сметка 602 - 7 „Разходи за външни услуги“. В резултат на извършената корекция е установен дължим корпоративен данък за 2020 г. в размер на 30 206,94 лв. при деклариран в размер на 7 356,94 лв.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Обжалваният РА е издаден от органи по приходите, разполагащи с материална компетентност. Съгласно чл. 119, ал. 2 ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията. В случая видно от ЗВР № Р-22221024001200-020-001/09.03.2024 г., ревизията на жалбоподателя е възложена от Й. Р. А. на длъжност началник сектор "Ревизии" при ТД на НАП В., на комуто са възложени функции на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК съгласно Заповед № РД-01-1019/06.11.2023 г. на директора на ТД на НАП С. (л. 27, т. 3, Раздел I). С оглед постановяване на ТР № 3/26.06.2025 г. по т.д. № 2/2024 г. на ОСС на ВАС I и II колегия се приема, че не е нищожен ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите - служител на една териториална дирекция на Националната агенция за приходите, определен със заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК на директора на друга териториална дирекция на Националната агенция за приходите, въз основа на заповеди по чл. 12, ал. 6, изречение първо ДОПК и чл. 10, ал. 9 от Закона за Националната агенция за приходите, по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите на втората (другата) териториална дирекция.

РА е издаден от органа, възложил ревизията, и определеният със ЗВР ръководител на ревизията – Н. В. Г., т. е. от лицата, посочени в чл. 119, ал. 2 ДОПК. Към административната преписка са приложени и доказателства за квалифициран електронен подпис на длъжностните лица.

Спазени са изискванията за форма и съдържание на издадените от органите по приходите ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА - съответно по чл. 113, ал. 1, чл. 117, ал. 1 и чл. 120, ал. 1 ДОПК. Актовете са връчвани на ревизираното лице, което е могло да се запознае със съдържанието им и да защити

правата си. В РА са посочени фактически и правни основания за издаването му, изложени подробно както в акта, така и в съставения ревизионен доклад, представляващ неразделна част от него.

Не се констатира съществени нарушения на процесуалните правила, които да компрометират законосъобразността на РА. В хода на ревизионното производство са предприети редица процесуални действия с оглед обективното и безпристрастно установяване на фактите и обстоятелствата от значение за определяне на задълженията по ЗДДС.

Жалбоподателят е надлежно уведомен за ЗВР, както и за изменящите я такива. В хода на ревизионното производство доказателствата са събрани по предвидени в ДОПК способности. На ревизираното лице е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения относно реалността на фактурираната доставка от дружеството-съконтрагент – (л. 85). Извършена е съответната насрещна проверка на доставчика. Всички събрани и приобщени към ревизионната преписка документи са подробно описани в РД. Съставени са съответните протоколи. Ревизираният субект е надлежно уведомен за резултатите от извършената ревизията, като му е предоставена възможност за писмено възражение и доказателства във връзка с констатациите и изводите, обосновавали предложените размери на задълженията.

По материалната законосъобразност на РА:

Приходните органи не оспорват обстоятелството, че всички извършени операции са надлежно осчетоводени, а услугите са извършени.

Спорният въпрос по делото е от кого е извършено процесното СМР и по-конкретно извършено ли е от „ГАК Строй“ ЕООД в качеството на подизпълнител, както РЛ декларира и претендира, респ. последното правомерно ли е упражнило право на ползване на данъчен кредит?

Разпоредбите на чл. 68, ал. 1 и ал. 2 ЗДДС обуславят възникването на субективното публично право на приспадане на данъчен кредит на данъчно задълженото лице от кумулативното осъществяване на елементите от регламентирания в ЗДДС сложен фактически състав. Същият, наред с притежаването на данъчния документ по чл. 71, т. 1 от ЗДДС, включва и установяването на реалното извършване на фактурираната облагаемата доставка. При липсата на нормативна уредба, която да изисква наличието на конкретен вид документи за доказване на относимите в тази връзка факти и обстоятелства, определящ за преценката дали една доставка е действително осъществена е съвкупният анализ на всички събрани по делото доказателства. В преобладаващата си част и в съответствие със спецификата на търговската дейност те са частни документи, чиято доказателствена сила по аргумент от чл. 180 ГПК не обвързва съда да приеме съдържанието им за вярно. То следва да се цени с оглед останалите относими доказателства, като се съобразят корелацията или противоречията в тях.

Трайно е разбирането на СЕС, че не е възможно приспадането на данък, който е дължим единствено поради вписване във фактурата, тъй като упражняването на това право се ограничава само до действително дължимите данъци - решението по дело С-285/09 и решение по съединени дела № С-80/11 и С-142/11.

В своята практика СЕС последователно разграничава формалните и материалните предпоставки за упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит. За пореден път в Решението от 15 Септември 2016 г. по дело С-516/14 Съдът припомня, че "от член 178, буква а) от Директива 2006/112 следва, че упражняването му зависи от притежаването на фактура, съставена в съответствие с чл. 226 от тази директива. Наред с това подчертава, че принципът на неутралитет на ДДС налага да се допусне приспадането дори и при неизпълнението на някои от формалните изисквания, стига да са изпълнени материалноправните предпоставки, но когато данъчната администрация безспорно разполага с цялата необходима ѝ информация, за да установи

последните.

С оглед горната законова регламентация и практика на СЕС и ВАС настоящия съдебен състав счита, че от страна на РЛ са представени доказателства, установяващи реалното изпълнение на фактурираните услуги - копие на процесната фактура (л. 203), Договор за СМР от 21.12.2020 г. (л. 134). Изпълнението и приемането на резултата от услугите е установено със съставен приемо-предавателни протоколи обр. 19 от 25.03.2021 г. (л. 139), в които подробно е описана извършената дейност на обекта на възложителя. Налице са и представени доказателства за заплатени завършените СМР. Не се спори, че стойността, отразена в посочените документи, съответства на данъчната основа на съответна, конкретно посочена фактура. Има и съпоставимост и взаимна обвързаност между посочените по-горе документи. Издадената фактура е намерила счетоводно отражение при доставчика по дебита и кредита на съответните сметки, включени в СД по ЗДДС и в дневниците за продажби за съответните периоди, разплащанията по процесната фактура е извършено по банков път.

От представените договор и приемателно-предавателни протоколи обр. 19, настоящата съдебна инстанция приема, че договорените СМР са действително извършени. Тези частни документи не са били оспорени относно тяхната автентичност по реда на чл. 193 ГПК във връзка с чл. 144 АПК и § 2 от ДР на ДОПК от процесуалния представител на приходната администрация в съдебното производство. При неоспорването на посочените документи, в тежест на приходните органи е да установят, че е налице знание у получателя за наличие на извършена от доставчиците му данъчна измама. Само в тази хипотеза може да се направи извод, че представените частни диспозитивни и свидетелстващи документи са неавтентични с недостоверна дата и не следва да се кредитират. При категорично установяване на тези обстоятелства, в правомощията на ревизиращите органи е да откажат на получателя правото на приспадане на ДДС по спорните фактури. Т. доказване за данъчна измама и за знание у РЛ за нея, приходните органи не са установили.

Липсата на представени доказателства за материална, техническа и кадрова обезпеченост при съконтрагента не следва да се тълкува във вреда на РЛ. В практиката на СЕС е възприето виждането, че не се допуска национална практика, съгласно която данъчният орган отказва да признае на данъчно задълженото лице право да приспадне на данъчен кредит за предоставените му услуги, поради това, че издателят на фактурите за тези услуги или някой от неговите доставчици са извършили нарушения, липсва материална и персонална обезпеченост на доставчика или негов подизпълнител, разходите за услугата в счетоводната им документация са неоправдавани или в някои документи липсват подписи на посочените като доставчици лица, без да се доказва въз основа на обективни данни, че това право е упражнено с измамна цел или цел злоупотреба. /С-80/11 и С-142/11, С-324/11 и С-18/13/. Поради това изтъкнатата от ревизиращите неустановеност на кадровата (същата е доказана с оглед установени 7 работника) и материална обезпеченост на доставчиците за извършване на спорните услуги не може да е самостоятелно основание за отказ на претендираното данъчно предимство.

При наличието на подкрепящи се по между си доказателства, установяващи извършването и предаването на резултата от услугите от доставчика на получателя следва да се приеме, че са налице материално правните предпоставки за възникване и упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит. Именно тяхната осъщественост налага преценката доколко има обективни данни, че доставките са белязани с измама или злоупотреба, за която получателят е знаел или е бил длъжен да знае. Доказването на този субективен елемент на познание е в тежест на органите по приходите. В случая, такива доводи и доказателства няма.

Относно твърдението, че ДЗЛ е разполагало с необходимите ресурси и обезпечения, за да извърши самт СМР без превъзлагането на подизпълнител, следва да се има предвид решение от

06.09. 2012 г. по дело 324/11, G. Toth. Според т. 46 от същото фактите по главния спор сочат, че правото на приспадане е отказано, защото приходните органи твърдят, че доставката на СМР не е била извършена между посочените във фактурата страни. Това би могло да означава според т. 49 от решението, че се прикрива действителният доставчик (с измамна цел като например да не начисли ДДС, но получателят да упражни право на приспадане). СЕС намира, че ако данъчният орган предостави конкретни улики за наличието на измама, националната юрисдикция може да провери дали самият издател на фактурата е извършил въпросната сделка, но тази проверка не може да постави под въпрос изпълнението на материалноправните предпоставки за признаване правото на приспадане (наличие на доставка и използването ѝ от получателя за неговите облагаеми доставки – т. 51 и т. 26). Затова отговорът в диспозитива на решението е, че правото на приспадане може да бъде отказано, само когато данъчният орган установи въз основа на обективни данни, че получателят по фактурата е знаел или е трябвало да знае, че сделката, която обосновава правото на приспадане, е част от данъчна измама. В същия смисъл е и решението на СЕС от 21 юни 2012 г. по съединени дела С- 80/11 и С- 142/11, М., Д., т. 66.

Според настоящия състав нарушенията на разпоредбите на ЗОП, включително относно превъзлагането на дейности на подизпълнители, не водят автоматично до извод за липса на реална доставка по смисъла на ЗДДС, освен ако не е доказано, че поради тези нарушения не е осъществена фактическа доставка или не е налице облагаема сделка. Данъчната администрация не може да откаже признаване на данъчен кредит само на основание, че е нарушена разпоредба на ЗОП, ако е доказано, че доставката е реално извършена и са изпълнени изискванията на ЗДДС. Нарушенията на чл. 66 ЗОП, свързани с превъзлагане на дейности на подизпълнители, подлежат на контрол от страна на възложителя по обществената поръчка и на компетентните органи по ЗОП, но не и на органите по приходите, освен ако не е установено, че поради тези нарушения не е налице реална доставка или е налице симулирана сделка. Данъчните последици по ЗДДС и ДОПК се обвързват с реалността на доставката, а не с формалното спазване на процедурите по ЗОП, освен ако нарушението не води до липса на фактическо изпълнение.

С тези съображения настоящият състав намира обжалваният РА за незаконосъобразен като същият следва да бъде отменен изцяло.

С оглед изхода на спора в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на евровата равностойност на 50 лева за заплатена държавна такса. Претендирано е присъждане и на адвокатско възнаграждение, но доказателства за направата на такива разходи не са представени.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло по жалба на "СС Кънстракшън" ЕООД Ревизионен акт (РА) №Р-22221024001200-091-001/22.10.2024 г., издаден от органи по приходите, потвърден с решение № 675/09.07.2025 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ С.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на "СС Кънстракшън" ЕООД, ЕИК[ЕИК] сумата 25, 56 евро разноски по делото

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд